

ת"פ 27512/05/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות שפלה נגד אחמד אלגבור

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 27512-05-18 מדינת ישראל נ' אלגבור(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל - שלוחת תביעות שפלה

נגד

הנאשם: אחמד אלגבור

בשם המאשימה: עו"ד קרן בן גל

בשם הנאשם: עו"ד עבד אבו עאמר

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן המחזיק שני אישומים שבכל אחד מהם יוחסה לו עבירת התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום

1. בהתאם לאישום הראשון, ביום 8.5.18 בשעה 10:30 לערך עזבו המתלוננים את ביתם בראשון לציון כשהוא סגור ונעול. בהמשך אותו היום בשעה 14:00 לערך, התפרץ הנאשם אל הבית בכך שדחף את חלון המטבח, הכניס את ידו ופתח את הדלת הסמוכה לחלון באמצעות מפתח פנימי קבוע שנמצא בדלת, ונכנס אל הבית. בנסיבות אלה הגיע המתלון לביתו, פגש בנאשם ושאל אותו למעשיו, ואז נמלט האחרון מהבית.

בהתאם לאישום השני, ביום 24.4.18 בשעה 10:00 לערך עזבה המתלוננת את ביתה בניר צבי כשהוא סגור ונעול. בהמשך אותו היום בשעה 12:00 לערך, התפרץ הנאשם אל הבית בכך שפתח בכוח דלת הזזה בסלון באמצעות מוט ברזל, נכנס אל הבית וגנב מתוכו שתי שרשראות זהב של המתלוננת. בנסיבות אלה הגיעה המתלוננת לביתה, הבחינה בנאשם שיצא מחדר השינה של הוריה, וכשפנתה אליו נמלט הנאשם מהבית.

תסקיר שירות המבחן

2. בתסקיר מיום 25.12.18 סקרה קצינת המבחן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. מדובר בגבר בן 30 שנסיבות חייו מורכבות כמפורט בתסקיר. במהלך השנים דנו ועדות אבחון במשרד הרווחה מספר פעמים בעניינו של הנאשם, ומצאו תחילה כי הוא מתפקד ברמה של פיגור שכלי קל. לאחר אבחון מורחב מצאו כי הנאשם מתפקד ברמה שכלית גבולית.

בצד זאת עלה כי הנאשם מתקשה בוויסות רגשי והתנהגותי, נוטה לפעול באופן אגוצנטרי, ומשתמש בדרכים אנטי-סוציאליות ועברייניות על מנת לשרוד ולקדם את צרכיו. כן תוארה יכולת גבוהה בתחום הביצועי והמוטורי במצבים בהם הנאשם מגויס למטרה ומוצא בה עניין, זאת לצד פערים בתפקודי חשיבה.

עוד עמדה קצינת המבחן על כך שהנאשם לא מוכר למערכת בריאות הנפש כסובל ממחלת נפש, וכי הוא בעל רקע עשיר של שימוש במגוון חומרים פסיכו-אקטיביים.

קצינת המבחן הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם שעמד לדין 8 פעמים בין השנים 2005-2017, מתוכן 4 פעמים הופסקו ההליכים בשל ליקוי בכושרו השכלי ופעם אחת בשל מחלת נפש. בשלושת ההליכים האחרונים הורשע הנאשם ובשניים האחרונים נדון לעונשי מאסר בפועל.

בהתייחסותו לביצוע העבירות בהן הורשע בתיק דנן שלל הנאשם כוונה פלילית, ומנגד ביטא הבנה ראשונית של הפסול בהתנהגותו. הוא שלל בעיית התמכרות לסמים או צורך במסגרת טיפולית.

קצינת המבחן התרשמה מסיכון הנשקף מן הנאשם אשר חוזר על מעשיו חרף עונשי מאסר מהם שוחרר לאחרונה כשמאסר מותנה מרחף מעל ראשו, מקושי של הנאשם בדחיית סיפוקים, טשטוש מצבו ההתמכרותי והכחשת הקשר בין השימוש בסמים לבין התנהגותו הפוגענית. כל אלה לצד חוסר בשלות להפיק תועלת מהליך טיפולי הביאו את קצינת המבחן להמנע מהמלצה על חלופת ענישה, ומנגד המליצה כי ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר, יתבקש שב"ס ליתן דעתו לצרכיו הטיפוליים.

טיעוני הצדדים

3. ביום 3.1.19 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/ת1) ושני מאסרים מותנים (ע/ת2, ע/ת3). היא הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: זכותו של אדם להגנה על קניינו, זכות האדם לפרטיות ותחושת ביטחון והגנה על הסדר הציבורי. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים לכל עבירה. היא טענה כי אף שלא קדם לביצוע העבירות תכנון מוקדם, הרי שמדובר במי שביצע את מעשיו בחלוף שלושה חודשים בלבד ממועד שחרורו ממאסר בגין עבירות דומות, מה שמלמד על כך שהנאשם מצא לו דרך קלה להתפרנס על חשבונם של קורבנותיו. ב"כ המאשימה טענה כי פוטנציאל הנזק גבוה מכפי שהתרחש בפועל, וכי הסיטואציה טמנה בחובה אפשרות להסלמה ולהתלקחות אלימה בכל אחד מהאישומים בהם נתקלו המתלוננים בנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם שעצור בתיק דנן עד לתום ההליכים (מאז יום 8.5.18) ולחובתו 3 הרשעות בעבירות דומות מהשנים האחרונות, בגין שתיים מהן נדון לעונשי מאסר בפועל, וחמישה הליכים קודמים שהופסקו.

היא טענה כי הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנויות קודמות שניתנו לו, עתרה לגזור את עונשו למאסר של 18 חודשים בגין כל אישום ולהפעיל את שני המאסרים המותנים (5 חודשים ו-4 חודשים) במצטבר.

4. ב"כ הנאשם הפנה לסיכום אשפוז מיום 4.7.18 מהמרכז לבריאות הנפש "באר יעקב" (סומן ע/נ1) ממנו עולה כי אינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית, סובל משימוש בחומרים פסיכואקטיביים, אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. כן הפנה למסמכים שהוגשו (בהסכמה) לאחר הדיון - דו"חות אבחון בעניין מצבו הקוגניטיבי והנפשי של הנאשם כפי שהוגשו בחלק מההליכים הקודמים בעניינו, וכן דו"חות סוציאליים - מסמכים שהוצגו כפי הנראה גם לקצינת המבחן.

ב"כ הנאשם טען כי מתחמי הענישה להם עתרה ב"כ המאשימה אינם רלוונטיים להליך דנן. לטענתו מדובר בנאשם הקרוב לסייג של אחריות פלילית בשל מצבו הקוגניטיבי והנפשי, לאחר שחמש פעמים נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין, ארבע מהן בגין ליקוי בכושרו השכלי ופעם אחת בגין מחלת נפש. ב"כ הנאשם עתר לשקול לקולא את התפקוד השכלי הגבולי של הנאשם.

כן הפנה לחוסר התחכום בביצוע העבירות, מה שמלמד על קלות דעת ועל כך שלא מדובר באורח חיים שאימץ לו הנאשם. הוא הפנה לנסיבות חייו של הנאשם כפי שעלו מהתסקיר, לאופן בו גדל במסגרות טיפוליות, לעזובה הרגשית והחומרית בה הוא נתון כל חייו, ללא מסגרת תומכת כלשהי, ולהמחשה הפנה לכך שאיש לא ליווה את הנאשם במהלך הדיונים בבית המשפט.

לטענת ב"כ הנאשם, האחרון מוכן ללכת למסגרת טיפולית אלא שלא נמצאה מסגרת מתאימה לצרכיו, לדבריו בשל כך שהוא דובר ערבית בלבד, מה שמהווה לשיטתו כשל חמור של המערכת. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם במסגרת עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם בשל נסיבותיו האישיות, ולהפעיל את העונשים המותנים בחופף זה לזה ובחופף לעונש

המאסר שייגזר.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והבטיח לא לשוב עליהם.

דין

מתחם העונש ההולם

5. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנוהגת, והכל בנסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם.

העבירות בהן הורשע הנאשם דומות אמנם, ואולם מדובר באירועים שונים זה מזה, שהתרחשו במועדים שונים, במקומות שונים וכלפי קרובות נפרדים. לפיכך מצאתי לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע (ראו דעת הרוב בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015)).

הנאשם במעשיו פגע לא רק בקניינם של המתלוננים, אלא בראש וראשונה בפרטיותם ובתחושת הביטחון והמוגנות שלהם בתוך ביתם פנימה. כן לא ניתן להתעלם מפוטנציאל להתפתחות אלימה שהיה גלום במעשיו של הנאשם, בפרט על רקע המפגש עם המתלוננים בשני האישומים (ראו ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה ואח' (31.12.2008); בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (08.01.2010)).

6. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה נשקל לחומרא פוטנציאל הנזק והסיכון שעלול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם במהלך המפגש בינו לבין המתלוננים. כן לא ניתן להתעלם מכך שבאישום השני עשה הנאשם שימוש במוט ברזל לצורך כניסה לבית, מה שמלמד על היערכות מוקדמת מסוימת והיעזרות בחפץ לביצוע המעשה.

7. לקולא מצאתי כי בשני המקרים מדובר על עבירות פשוטות, לא מתוחכמות שבוצעו על ידי הנאשם ללא מעורבות שותפים, באישום הראשון ללא תכנון מוקדם וללא היעזרות בחפצים. כן לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא הורשע בגניבה או בגרימת נזק לרכוש.

במסגרת הנסיבות לקולא יש לבחון את יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, את יכולתו להימנע מהם ואת קרבתו לסייג של אחריות פלילית (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין). אין אמנם מחלוקת על כך שהנאשם כשיר לעמוד לדין, קוגניטיבית ומנטלית, וכי הורשע בשנים האחרונות 3 פעמים ואף ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא, ועם זאת לא ניתן להתעלם מכושרו השכלי, מכך שהוא מתפקד ברמה שכלית גבולית, מה שהביא להפסקת הליכים בארבעה כתבי אישום בין השנים 2010-2005 (ראו תפ"ח (מחוזי חיפה) 51280-09-14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.1.15)).

8. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתוככמת נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17): בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13): בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16): הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13): הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום באר שבע) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' ממיסטרוב (19.12.12): הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

בהינתן הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, לקולא ולחומרא, מצאתי לקבוע בגין כל אחד מהאישומים מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

קביעת העונש בתוך המתחם

9. בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

לקולא: הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ונטל אחריות על מעשיו. עוד לקולא מצאתי לקחת בחשבון את

נסיבות חייו של הנאשם כפי שקיבלו ביטוי בתסקיר שירות המבחן. כושרו השכלי הירוד של הנאשם נלקח בחשבון בקביעת מתחם הענישה, במיוחד בקביעת חלקו הנמוך של המתחם, ועם זאת מצאתי ליתן לו משקל מסוים גם בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם כחלק מנסיבות חייו הקשות.

לחומרא: עברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם, אשר לחובתו ריבוי הליכים קודמים בעבירות דומות: 5 כתבי אישום הסתיימו אמנם בהפסקת הליכים, ואולם 3 כתבי האישום האחרונים הסתיימו בהרשעת הנאשם, שריצה 2 עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה (15 חודשים, 8 חודשים) מהאחרון שוחרר 3 חודשים בלבד בטרם שב וביצע את העבירות בהן הורשע בתיק דנן. לחובת הנאשם 2 מאסרים מותנים בני הפעלה בתיק דנן (5 חודשים ו- 4 חודשים). אמנם, האחד מהם (ע/ת/3) בגין עבירה של הסגת גבול, ואולם אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהתנאי חל, וחזקה על ב"כ הנאשם כי שקל היטב את עמדתו.

10. אין עילה לחרוג לקולא ממתחם הענישה: הנאשם איננו נתון בתהליך שיקומי ושירות המבחן לא בא בהמלצה כלשהי. אני דוחה את טענות ב"כ הנאשם שהלין כנגד אי מציאת מסגרת הולמת למרשו. אין קשר בין מוצאו של הנאשם והשפה אותה הוא דובר לבין חוסר התאמתו למסגרת טיפולית.

11. עינינו הרואות, מדובר ברצידיביסט אשר שב ומזיק לחברה, כשעונשי המאסר שריצה כמו גם עונשי המאסר המותנים התלויים מעל ראשו - לא היה בהם די כדי להרתיעו מלשוב על מעשיו.

בעבירות רכוש ראוי להשית קנס כחלק בלתי נפרד מגזר הדין. עם זאת, במקרה דנן המאשימה לא עתרה להשית על הנאשם רכיב כספי, וחזקה עליה כי עשתה זאת לאחר מחשבה תוך שנתנה דעתה לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם. במצב דברים זה ולאור עונש המאסר הממושך שייגזר על הנאשם, לא יוטל עליו קנס.

תוצאה

12. בהינתן מכלול הנסיבות מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו 8.5.18.

ב. אני מורה על הפעלת 5 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 60645-05-16, גזר דין מיום 21.3.17) ועל הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 17158-11-15, גזר דין מיום 3.7.17). עונשי המאסר המותנה יופעלו בחפיפה חלקית זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו.

עמוד 6

שב"ס מתבקש ליתן דעתו לצרכיו הטיפוליים של הנאשם כמפורט בתסקיר.

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ט, 15 ינואר 2019, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.